31992R3541

1992.12.10. AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA L 361/1

A TANÁCS 3541/92/EGK RENDELETE
(1992. december 7.)
az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 661/1990 számú határozata és a kapcsolódó határozatok által a teljesítés tekintetében érintett szerződésekhez és ügyletekhez kapcsolódó iraki követelések kielégítésének tilalmáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

mivel a 2340/90/EGK rendeletben [1] és a 3155/90/EGK rendeletben [2] a Közösség lépéseket tett annak érdekében, hogy a Közösség és Irak között folytatott kereskedelmet megakadályozza;

mivel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa elfogadta az 1991. április 3-i, 687/1991 számú határozatot, amely 29. pontjában foglalkozik az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának a 661/1990 számú határozatban és a kapcsolódó határozatokban megállapított intézkedései által a teljesítés tekintetében érintett szerződéseken és ügyleteken alapuló, Irak által támasztott követelésekkel;

mivel a Közösség és a tagállamok a Politikai Együttműködés keretében egyetértettek abban, hogy Iraknak teljes mértékben be kell tartania az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 687/1991 számú határozata 29. pontjának rendelkezéseit, és azon az állásponton vannak, hogy az arról való döntés során, hogy enyhítsék-e vagy feloldják-e az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 687 számú határozatának 21. pontjában meghatározott Irak elleni intézkedéseket, különösen számításba kell venni azt, hogy Irak megsértette-e a 687/1991 számú határozat 29. pontját;

mivel az Irakkal szemben alkalmazott embargó következtében a Közösség és harmadik országok gazdasági szereplőivel szemben Irak követelésekkel léphet fel;

mivel szükséges a gazdasági szereplőknek e követelésekkel szemben tartós védelmet nyújtani, és meg kell akadályozni, hogy Irak az embargó negatív következményeiért kompenzációban részesüljön;

mivel a Közösség és a tagállamok a Politikai Együttműködés keretében egyetértettek abban, hogy közösségi eszközt kell alkalmazni annak érdekében, hogy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 687/1991 számú határozata 29. pontjának a Közösségen belül történő egységes végrehajtását biztosítsák;

mivel ezen egységes végrehajtás alapvető fontosságú az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés céljainak biztosítása, és különösen a verseny torzulásának megakadályozása érdekében;

mivel a Szerződés a 235. cikkben meghatározottakon kívül egyéb jogköröket e rendelet elfogadásához nem biztosít;

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [3],

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet alkalmazásában:

1. „szerződés vagy ügylet”: bármely ügylet bármilyen alakban, bármilyen alkalmazandó jog vonatkozik rá, függetlenül attól, hogy egy vagy több szerződést vagy hasonló kötelezettségeket foglal-e magában ugyanazon vagy különböző felek közt; a „szerződés” magában foglalja a kötvényt, a pénzügyi garanciát, a viszontgaranciát vagy a hitelt, akár jogilag független, akár nem, és bármely olyan kapcsolódó megállapodást, amely az ügyletből származik vagy azzal kapcsolatos;
2. „követelés”: bármely e rendelet hatálybalépését megelőzően vagy azt követően szerződés vagy ügylet alapján vagy ezekhez kapcsolódóan keletkezett követelés, akár jogi eljárásban érvényesítik, akár nem, mely különösen az alábbiakat foglalja magában:

[1] HL L 213., 1990.8.9, 1. o. A legutóbb az 1194/91/EGK rendelettel (HL L 115., 1991.5.8, 37. o.) módosított rendelet.

[2] HL L 304., 1990.11.1, 1. o. A legutóbb az 1194/91/EGK rendelettel (HL L 115., 1991.5.8, 37. o.) módosított rendelet.

[3] Az 1992. november 19-én adott vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

a) szerződés vagy ügylet alapján vagy ezekhez kapcsolódóan felmerülő kötelezettség teljesítése iránti követelés;

b) kötvény, pénzügyi garancia vagy viszontgarancia kifizetése vagy meghosszabbítása iránt követelés bármilyen formában;

c) szerződés vagy ügylet vonatkozásában kártérítés iránti követelés;

d) ellenkövetelés;

e) bárhol meghozott ítélet, választottbírósági határozat vagy ezzel egyenértékű határozat elismerése vagy végrehajtása – beleértve a külföldön hozott határozat belföldön történő érvényesítését – iránti követelés;

3. „az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 661/1990 számú határozatában és a kapcsolódó határozatokban megállapított intézkedések": az Egyesült Nemzetek Biztonságai Tanácsának intézkedései, vagy az Európai Közösségek, illetve bármely állam, ország vagy nemzetközi szervezet által az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának megfelelő határozatai szerint, azokhoz kapcsolódóan, vagy azok végrehajtása céljából bevezetett intézkedések, vagy Kuwait Irak által történő megszállása vagy elfoglalása tekintetében az Egyesült Nemzetek Szervezetének Biztonsági Tanácsa által engedélyezett intézkedések, beleértve a katonai fellépést;

4. „Iraki természetes vagy jogi személy":

a) az iraki állam vagy annak bármely hatósága;

b) bármely iraki lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező természetes személy;

c) bármely jogi személy, amelynek székhelye vagy döntéshozatali központja Irakban található;

d) bármely jogi személy, amely közvetlenül vagy közvetve a fent említett személyek közül egy van több ellenőrzése alatt áll.

A 2. cikk sérelme nélkül egy szerződés vagy ügylet teljesítését akkor is az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának a 661/1990. számú határozatában és a kapcsolódó határozatokban megállapított intézkedések által érintettnek kell tekinteni, ha a követelés keletkezése vagy tartalma közvetlenül vagy közvetve ezekre az intézkedésekre visszavezethető.

2. cikk

(1) Tilos olyan követeléseket kielégíteni, illetve olyan követelések kielégítése céljából intézkedéseket tenni, amelyeket a következő személyek támasztanak:

a) iraki természetes vagy jogi személy, illetve olyan személy, akinek nevében iraki természetes vagy jogi személy jár el;

b) természetes vagy jogi személy, aki közvetlenül vagy közvetve Iraki természetes vagy jogi személy(ek) megbízásából vagy ilyen személy(ek) javára jár el;

c) természetes vagy jogi személy, aki iraki természetes vagy jogi személy(ek) jogainak átruházásából előnyben részesül, vagy ilyen személy(ek) nevében érvényesít követelést;

d) minden, az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 687/1991. számú határozatának 29. pontjában megjelölt egyéb természetes vagy jogi személy;

e) bármely természetes vagy jogi személy, aki kötvény, pénzügyi garancia vagy viszontgarancia alapján felmerülő vagy ezek kifizetésével kapcsolatos követelést támaszt a fent említett természetes vagy jogi személy(ek) javára;

olyan szerződések vagy ügyletek alapján vagy azokhoz kapcsolódóan, melyek teljesítését az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 687/1991. számú határozatában és a kapcsolódó határozatokban megállapított intézkedések részben vagy egészben, közvetlenül vagy közvetetten érintették.

(2) E tilalmat alkalmazni kell a Közösség területén és a tagállamok bármely állampolgárára, továbbá minden olyan jogi személyre, amelyet valamely tagállam joga szerint alapítottak vagy hoztak létre.

3. cikk

Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 661/1990 számú határozatában és a kapcsolódó határozatokban megállapított intézkedések sérelme nélkül a 2. cikket nem kell alkalmazni a következőkre:

a) olyan szerződésekhez és ügyletekhez kapcsolódó követelések, a kötvények, pénzügyi garanciák és viszontgaranciák kivételével, amelyek tekintetében az említett cikkben meghatározott természetes és jogi személyek egy tagállam bírósága előtt igazolják, hogy a követelést a felek elfogadták az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 661/1990 számú határozatában és a kapcsolódó határozatokban megállapított intézkedések elfogadása előtt, és ezeknek az intézkedéseknek nem volt hatásuk a követelés keletkezésére és tartalmára;

b) a 2. cikkben meghatározott intézkedések elfogadása előtt történt esemény tekintetében felmerülő, biztosítási szerződés alapján fennálló fizetési követelések, vagy olyan biztosítási szerződésen alapuló fizetési követelések, amelyek esetében a biztosítás egy tagállam joga szerint kötelező;

c) olyan számlákra befizetett összegek visszafizetésére vonatkozó követelések, amelyekről a kifizetést a 2. cikkben említett intézkedések alapján megtiltották, feltéve, hogy e visszafizetés nem érinti az említett cikkben meghatározott szerződések tekintetében kötvények alapján kifizetett összegeket;

d) bármely tagállam jogának hatálya alá tartozó munkaszerződésekhez kapcsolódó követelések;

e) olyan árukért történő fizetésre vonatkozó követelések, amelyek tekintetében a 2. cikkben említett természetes vagy jogi személyek egy tagállam bírósága előtt igazolják, hogy azokat az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 661/1990 számú határozatában és a kapcsolódó határozatokban megállapított intézkedések elfogadása előtt exportálták, és ezeknek az intézkedéseknek nem volt hatásuk a követelés keletkezésére és tartalmára;

f) olyan összegekre vonatkozó követelések, amelyek tekintetében a 2. cikkben említett természetes vagy jogi személyek egy tagállam bírósága előtt igazolják, hogy azok az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 661/1990 számú határozatában és a kapcsolódó határozatokban megállapított intézkedések elfogadása előtt nyújtott kölcsön alapján esedékesek, és ezeknek az intézkedéseknek nem volt hatásuk a követelés keletkezésére és tartalmára,

feltéve, hogy a követelés nem tartalmaz olyan összeget, sem kamat, sem díj formájában, vagy egyéb módon, amely annak kompenzálására szolgál, hogy a teljesítés az említett intézkedések miatt az adott szerződés vagy ügylet eredeti feltételeitől eltérően történt.

4. cikk

Egy követelés érvényesítésére vonatkozó bármely eljárás során a követelést érvényesítő személyt illeti a bizonyítás terhe arra vonatkozóan, hogy a követelés kielégítése nem ütközik a 2. cikk tilalmába.

5. cikk

Minden tagállam meghatározza azokat a szankciókat, amelyeket e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazni kell.

6. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1992. december 7-én.

a Tanács részéről

az elnök

D. HURD